

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «Філософія науки та професійна етика»

Ступінь освіти	Доктор філософії
Спеціальність	185 Нафтогазова інженерія та технології
Освітньо-наукова програма	Нафтогазова інженерія та технології
Тривалість викладання	3, 4 чверті
лекції:	2 години
практичні заняття:	2 години
Мова викладання	українська
Кафедра, що викладає	Філософії і педагогіки

Сторінка курсу в СДО НТУ «ДП»: <https://do.nmu.org.ua/course/view.php?id=6275>

Консультації: за окремим розкладом, погодженим зі здобувачами вищої освіти; лекції та практичні заняття проводяться відповідно до розкладу

Інформація про викладача:

Викладач:
Захарчук Олексій Феліксович
доцент кафедри філософії і педагогіки,
кандидат філософських наук, доцент
E-mail: zakharchuk.o.f@nmu.one

1. Анотація до курсу

Філософія науки та професійна етика – обов'язкова дисципліна навчального плану підготовки докторів філософії за освітньою програмою «Нафтогазова інженерія та технології». В межах дисципліни формується соціокультурне осмислення науки, філософське усвідомлення базових теоретичних засад науки, спираючись на аналіз парадигмальних основ наукового світогляду та історії його становлення в ракурсах класичної, некласичної та постнекласичної раціональності. У межах контенту дисципліни формуються дослідницькі компетентності науковця на основі світоглядних тенденцій сучасної науки в контексті етичного виміру наукової діяльності.

2. Мета та завдання курсу

Мета дисципліни – формування у здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти наукового мислення шляхом усвідомлення сутнісного контенту філософії науки, її становлення в рамках світової та вітчизняної філософської думки,

тенденцій сучасних наукових парадигм, а також основ етики науковця на підставі концепту академічної доброчесності.

Завдання курсу:

- Сформувати цілісне уявлення щодо соціокультурного значення та еволюційного призначення науки;
- Визначати сенс класичної, некласичної та постнекласичної раціональності та здійснення їх трансформації в сучасних тенденціях науки;
- Сформувати високий рівень дослідницької компетентності на основі базових принципів, ознак та інструментарію науковості;
- Сформувати ціннісно-етичну складову наукової свідомості відповідно до сучасних вимог академічної доброчесності.

3. Результати навчання

1. Свідомо орієнтуватися в історико-філософських підходах до концептуальних питань науки та продукувати евристичні ідеї відповідно до актуальних завдань власного дослідження

2. Залучати філософську методологію та загальнонаукові методи до здійснення власного наукового дослідження, застосовуючи критичне мислення та креативне бачення еволюційних процесів наукового розвитку для визначення аналітики та узагальнень на абстрактному рівні

3. Усвідомлювати етичний модус наукової діяльності як визначальної складової наукової свідомості для дотримання академічної доброчесності.

4. Усвідомлювати соціальні процеси в житті людини, що зумовили виникнення наукового типу світогляду

5. Розрізняти зміст наукової парадигми класичного, некласичного та постнекласичного періодів та синтетично використовувати методологічний контент в наукових дослідженнях

4. Структура курсу

Види та тематика навчальних занять
ЛЕКЦІЇ
1. Наука як предмет філософського аналізу
1.1. Сутність філософії її призначення в культурному становленні суспільства та людини
1.2. Філософія і наука: точки взаємодії
1.3. Предмет та завдання філософії науки
2. Наука як специфічна сфера діяльності людини
2.1. Основні аспекти філософського вивчення науки Наукове та ненаукове. Паранаука. Лженаука.
2.2. Міфологія, релігія, мистецтво в дотиках з наукою
2.3. Різновиди науки
2.4. Ідеал та ознаки науковості
3. Методологічні новації античності і середньовіччя
3.1. Реконструкція міфологічного мислення Раціоналізації античної філософії. Перші зразки абстрагування і ідеалізації (Піфагор, Евклід)
3.2. Метафоричне смислоутворення античної натурфілософії

3.3	Методологічна реконструкція майєвтики Сократа, теорії Платона, аналітики Аристотеля
3.4	Методологічні настанови мислителів Середніх віків. Алхімія як прообраз цілісної науки
4.	«Суверенітет» наукового методу
4.1.	Пошук методу в добу відродження.
4.2.	Гносеологічна революція новоєвропейської філософії. Раціоналізм (Декарт, Лейбніц) та емпіризм (Бекон, Гоббс) як основа новочасної науковості. «Натурфілософія» Галілея і Ньютона
4.3.	Теорія пізнання І. Канта
5.	Основи наукової раціональності
5.1.	Логічний позитивізм. Емпірична редуція
5.2.	Логіко-філософські передумови концепції
5.3.	Критерії демаркації. Принцип верифікації
5.4	Ідея кумулятивізму знання. Неопозитивістська концепція науки
5.5	Методологічний фальсифікаціонізм К.Поппера.
5.6	Концепція наукових революцій Т.Куна
5.7	Тематичний аналіз науки Дж.Холтона.
5.8	Еволюціоністська модель розвитку науки (Тулмін, Хукер, Хахлвег та ін.)
6.	Закономірності наукового пізнання
6.1.	Емпірика в науці
6.2	Науковий факт
6.3	Знання та концепція розуміння
6.4	Наукові революції, їх структура та різновиди.
6.5	Спадкоємність наукових знань (традиції та новації).
6.6	Диференціація та інтеграція науки.
6.7	Математизація та комп'ютеризація науки.
6.8	Знання та концепція розуміння
7.	Історична зміна типів наукової раціональності
7.1	Класичний еталон науковості. Модерні та премодерні наукові моделі
7.2	Особливості науки некласичного періоду
7.3	Постнекласична наука. Обрії наукового моделювання та футуристичні перспективи метамодерну
8.	Наукова етика
8.1	Наука як соціальний інститут
8.2.	Науковий етос і орієнтації вченого
8.3.	Проблема цінностей наукової діяльності
8.4	Структура і функція наукового товариства (школи)
8.5	Етичні основи дослідницької діяльності у викликах сучасності
8.6	Корпоративна культура науковця та академічна доброчесність
8.7	Науковий етикет
9.	Сучасні настанови науки
9.1	Світоглядні основи квантової фізики
9.2.	Філософські основи теорії фізичного вакууму
9.3.	Епіологічна парадигма науки
9.4.	Синергетичний методологія в наукових дослідженнях
9.5	Постматеріалістична парадигма сучасної науки як футурологічна перспектива

9.6 Холономна концепція науки
ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ
1.Наукова раціональність, її характеристика та різновиди
2.Піфагорейський союз як прообраз наукової школи
3.Закони логіки Аристотеля як основа теоретичного доведення.
4.Середньовічна парадигма науки як прообраз холономного підходу до пізнання
5.Проблема співвідношення теоретичного та емпіричного в пізнанні
6.Філософське розуміння поняття техніки
7.Класична, неklasична та постнеklasична парадигми науки
8. Проблема людини в філософії науки
9. Екосвідомість сучасного науковця
10. Етика наукових дискусій
11. Міжкультурна комунікація в науковому середовищі
12. Академічна доброчесність дослідника

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Мультимедійне обладнання.
Дистанційна платформа Moodle.
Office 365 (застосунок Teams)

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90 – 100	відмінно
74-89	добре
60-73	задовільно
0-59	незадовільно

6.2. Здобувачі вищої освіти можуть отримати підсумкову оцінку з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів складатиме не менше 60 балів.

Максимальне оцінювання:

Теоретична частина	Практична частина		Разом
	При своєчасному складанні	При несвоєчасному складанні	
40	60	30	100

Підсумкове оцінювання (якщо аспірант набрав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку)	Диференційований залік відбувається у письмовій формі, складається з 20 тестових запитань, 1 відкритого запитання. Правильна відповідь на запитання тесту оцінюється у 4 бали. Правильна відповідь на відкрите запитання оцінюється у 20 балів. Відкриті запитання оцінюються шляхом співставлення з еталонними відповідями: 18-20 балів – відповідь правильна, точна; 15-17 балів – відповідь правильна, складає 80%;
---	--

	10-14 балів – відповідь не повна, складає 50%; 5-9 бали – відповідь складає 20-40%; 1-4 бали – відповідь складає до 10%; 0 балів – відповіді немає. Максимальна кількість балів за диференційований залік: 100
--	--

6.3 Критерії оцінювання теоретичної частини (разом 40 балів).

Теоретична частина оцінюється за результатами опитування, яке містить 4 питання, кожне з яких оцінюється у 10 балів.

У разі використання технології дистанційної освіти опитування за контрольними питаннями може проводитися з використанням інструментів Office 365 та Teams.

Правильна відповідь **кожного питання** оцінюється 10 балами, а саме:

- **9-10 балів** – відповідь правильна, точна;
- **7-8 балів** – відповідь правильна, складає 80%;
- **5-6 балів** – відповідь не повна, складає 50%;
- **4-2 бали** – відповідь складає 20-40%;
- **1 бал** – відповідь неправильна повністю;
- **0 балів** – відповіді немає.

6.4 Критерії оцінювання практичної частини (разом 60 балів)

Практична робота передбачає виконання індивідуального завдання (1 завдання) та опанування тем практичних занять (12 тем). Правильна відповідь, або виконане індивідуальне завдання оцінюється максимально в 5 балів, а саме:

- **5 балів** – відповідь правильна, точна;
- **4 бали** – відповідь правильна, складає 80%;
- **3 бали** – відповідь не повна, складає 50%;
- **2 бали** – відповідь складає 20-40%;
- **1 бал** – відповідь неправильна повністю;
- **0 балів** – відповіді немає.

В індивідуальній роботі передбачено оцінювання елементів дослідницьких підходів (аналізу, синтезу, логічної аргументації, узагальнення, реферування та анування першоджерел тощо).

7. Політика курсу

7.1 Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується положенням "Положення про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті "Дніпровська політехніка" <http://surl.li/alvis>.

У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути

виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2 Комунікаційна політика

Усі письмові запитання до викладача щодо навчальної дисципліни можуть надсилатися на персональну корпоративну електронну пошту, на платформу Teams та на вайбер викладача.

7.3 Політика щодо перескладання

Роботи, які надано викладачеві для перевірки із порушенням термінів, оцінюються нижчими балами. Перескладання відбувається у разі поважної причини (наприклад, хвороба).

7.4 Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням, він має право опротестувати виставлену оцінку у встановленому порядку.

7.5. Відвідування занять

Реалізація дистанційного формату навчання регламентується чинними на момент проведення занять наказами та розпорядженнями в університеті.

8 Рекомендовані джерела інформації

1. Гриб В.І. Філософія науки. Посібник. – Вінниця: Нілан ЛТД, 2019. – 224 с.
2. Філософія науки. Етика та методологія наукового дослідження : навч.- метод. посіб. для підготовки докторів філософії «Doctor of Philosophy» (PhD) / І. Г. Утюж [та ін.]. – Запоріжжя : ЗДМУ, 2018. – 76 с. <http://dSPACE.zsmu.edu.ua/bitstream>
3. Філософія науки : підручник / І. С. Добронравова, Л. І. Сидоренко, В. Л. Чуйко та ін. ; за ред. І. С. Добронравової. – К. : ВПЦ "Київський університет", 2018. <http://www.philsci.univ.kiev.ua/biblio/Phil-science.pdf>
4. Кузь О. М. Філософія науки : навчальний посібник / О. М. Кузь, В. Ф. Чешко. – Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2017. <https://philarchive.org/archive/CHEROS-2>
5. Петінова О. Б. Філософія науки: навчальний посібник / О. Б. Петінова. – Одеса, 2018. – 213 с.
6. Семенюк Е. Філософія сучасної науки і техніки : підручник / Едуард Семенюк, Володимир Мельник. – Вид. 3-тє, випр. та допов. – Львів : ЛНУ імені Івана Франка, 2017. – 364 с. <https://www.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2018/08/Melnyk60h84-2016-ilovepdf-compressed.pdf>
7. Козинець І.І., Шабанова Ю.О. Словник новітніх освітянських термінів і понять. – Дніпро: НТУ «ДП», 2021. – 69 с.
8. Методичні рекомендації для закладів вищої освіти з підтримки принципів академічної доброчесності / упоряд.: В. Бахрушин, Є. Ніколаєв ; Проект сприяння академічній доброчесності в Україні. — 2019. — 41 с. https://drive.google.com/file/d/1IJtjefmfqO1uNCn4p9cT5g6_58h0Cxq9/view
9. Єгорченко І.Д., Серебряков М.В. Академічна доброчесність. Проект «Підтримка організацій-лідерів у протидії корупції в Україні «Взаємодія!». К.: 2018. <https://rpr.org.ua/wp-content/uploads/2018/10/Analitychna-zapyska-akademichna-dobrochesnist.pdf>

10. Академічна чесність як основа сталого розвитку університету / Міжнарод. благод. Фонд «Міжнарод. фонд. дослідж. освіт. Політики»; за заг. ред. Т. В. Фінікова, А. Є. Артюхова Київ : Таксон, 2016. 234 с
11. Десять принципів академічної доброчесності для викладачів : пер. з англ. / Проект сприяння академічній доброчесності в Україні. — 2017. — 3 с.
12. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання: ДСТУ 8302:2015 / Нац. стандарт України. Вид. офіц. Введ. з 01.07.2016. К.: УкрНДНЦ, 2016.
13. Етичний кодекс ученого України / НАН України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0002550-09/conv?lang=ru#Text>
14. Шабанова Ю.О. Системний підхід у вищій школі / Підручник. – Д.: НГУ, 2014. – 120 с.
15. Професійна етика вищої освіти: Навчальний посібник/ А. П. Алексеєнко, К. І. Карпенко, Л. О. Гончаренко, В. В. Дейнека. Харків: ХНМУ, 2015. 232 с.
16. Академічна доброчесність: проблеми дотримання та пріоритети поширення серед молодих вчених : кол. моногр. / за заг. ред. Н. Г. Сорокіної, А. Є. Артюхова, І. О. Дегтярьової. – Дніпро : ДРІДУ НАДУ, 2017. – 169 с.